

Noget andet er så, hvad man skal gøre i fremtiden, og jeg er altså tilhænger af, at man ikke fraviger det udmærkede princip, at det er forstanderen, der er ansvarlig for, at midlerne bruges rigtigt.

Nogle kan sikkert huske, hvordan Europahøj-skolen mistede sin godkendelse og blev lukket i lighed med en eller flere friskoler på Lolland, fordi det efterfølgende viste sig, at man ikke havde levet op til tilliden. Så var det slut, skolen blev lukket. Derfor er der heller ingen mulighed for at give Tvindskolerne tilladelse, hvis det viser sig, at de har brudt disse meget enkle regler, der gælder. Så kan de ikke klare det med at sige: Jamen nu skal vi nok for fremtiden rette ind, for hele systemet bygger på tilliden til forstanderen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Intet er jo for sent i denne verden, og jeg har tidligere her fra talerstolen i dag givet udtryk for, at vi i den socialdemokratiske gruppe er glade for, at vi nu får ryddet op.

Men jeg synes også, at jeg efter at have lyttet til hr. Bertel Haarder faktisk er blevet bekræftet i min hukommelse: Det, det handlede om i 1980'erne, var Fælleseje, det var skatteproblematik, det var Den Rejsende Højskole osv. Det var disse sager, man koncentrerede sig om, og ikke det, vi reelt behandler her i dag, såsom revisionsforhold, administrationsforhold, husleje, huslejekontrakter osv.

Nu er jeg jo ikke i den situation, at jeg var medlem af Tinget i 1980'erne, men jeg synes, jeg kan høre på det hele, at også her har der nok været nogen, der har haft et ansvar, inklusive hr. Bertel Haarder.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det er med stor tilfredshed, at jeg her kan takke alle ordførere for opbakning til de to lovforslag. Ja, jeg vil næsten tillade mig at kalde det en ganske krystalklar tilslutning til formålet med denne lovgivning.

Jeg er også meget glad for at konstatere – og jeg tror, det er gået igen hos alle ordførere – at det, der er afgørende, er at værne om den nuværende, eksisterende lovgivning, der bygger på en meget lang, værdifuld, unik skoletradition i Danmark. Der er ingen, der har sat spørgsmålstegn ved, om vi skulle fastholde frihedsbegrebet, som det har været praktiseret igennem mange år.

Lige så klart er det fremgået af ordførernes indlæg, at det er nedslående, at en enkelt gruppe af skoler under det, man kan kalde Tvindimperiet eller Tvindkoncernen, så klart har udskilt sig fra de øvrige skoler i den måde, de har praktiseret deres virksomhed på, og ad den vej har tvunget os til at præcisere og stramme lovgivningen vedrørende de frie skoler op.

Jeg deler helt opfattelsen hos dem, der har sagt, at det er ærgerligt, det burde være unødvendigt, og jeg mener at kunne henvise til en lige så lang tradition for, at hvis der i perioder har været problemer med en enkelt skole eller to, har skoleformernes organisationer med det samme været klar til at drøfte og løse problemerne.

I denne sag, der jo som nævnt er affødt af Tvindkoncernens måde at administrere sin skolevirksomhed på, har vi været tvunget til at præcisere og stramme lovgivningen op. Og det er jo med virkning ikke bare for Tvind, selv om det var hovedformålet, det er med virkning for alle skoleformer under de frie skoler. Det er så prisen.

Men jeg er glad for også at kunne konstatere, at skoleorganisationerne i det store og hele slutter op om lovforslagene og har erkendt nødvendigheden af det her.

Der er mange, der også undervejs har fundet det rigtigt at minde om, at vi ikke med disse lovforslag er ude på et ideologisk felttog. Der skal, som flere har sagt, også fremover være rummelighed i vores friskolelovgivning. Derfor er det rigtigt, at hvis der er Tvindskoler, der i øvrigt som alle andre skoler lever helt og fuldt op til formålet, så er der plads til dem – frihed for Loke såvel som for Thor.

Når man siger i et forsvar for Tvind, at der jo trods alt er elever og lærere, der har været glade for at være på skolerne og virke på skolerne, er det givetvis rigtigt. Men det er jo også det helt almindelige inden for disse skoleformer, at folk kommer der frivilligt og endog er meget glade for at være der. Som jeg tror, hr. Anders Mølggaard sagde: Erfaringen er vel tit den, at her dannes der venskaber for livet.

Men hvis man vil fremhæve Tvind i den sammenhæng, har det i hvert fald gjort et stærkt indtryk på mig, at skolerne og imperiet har efterladt en stribe af frustrerede elever og medarbejdere, som til stadighed, til stadighed melder sig i den offentlige debat, og det er ikke til gavn for de frie skoler, og også – men det er en anden sag – i klager til ministeriet. Også derved